

Heikki Papunen

Suomen Geologisen Seuran kunniajäsen

Suomen Geologinen Seura (SGS) on maamme vanhimpia tieteellisiä yhdistyksiä, ja sen kunniajäsenyys merkitsee minulle todella paljon. Arvostan suuresti ammattiani tukevaa seuraa, ja pidän sen antamaa kunniajäsenyyttä tärkeänä päätöksenä uralleni.

Suomen Geologinen Seura on tieteellinen yhdistys, joka edustaa maassamme korkeinta geologista tietoa ja osaamista. Seuran tavoitteena on myös uusien geologisten menetelmien ja ajatusten levittäminen sekä niiden kantavuuden testaaminen. Kun ilmaston muuttuminen näyttää muodostuvan ihmiskunnan ja elollisen luonnon kohtalonkysymykseksi, on geologinen tutkimus ja geologikunta avainasemassa luonnon muutosten tutkimuksessa ja rekisteröimisessä. Menneistä tapahtumista ja eri tapahtumaketjujen keskinäisistä riippuvuussuhteista voidaan geologisten rekisterien avulla ottaa oppia.

SGS:n toiminnan kannalta tärkeitä ovat seuran kuukausittaiset kokoukset sekä erityisesti jäsenistölle suunnattu Geologi-lehti. Vuodesta 1949 ilmestyneen lehden ensimmäisinä vuosikymmeninä Geologin sisältö koostui ehkä nykyistä enemmän geologikunnan keskeisistä tapahtumista, ja lehti oli todella geologien yhteysväline. Niinpä ensimmäisten vuosikymmenien sidotut Geologi-lehdet muodostavat arvokkaan historiallisen kokonaisuuden maamme geologisen tutkimuksen kehityksestä.

Geologisen Seuran keskeisenä tavoitteena ja tarkoituksena on myös ollut geologikunnan keskinäinen tutustuminen ja tunteminen. Eläytyn elämän kokemukset heijastuvat jäsenten toiminnassa. Osallistuin muiden opiskelijoiden tavoin nuorena opiskelijana 1950-luvun

loppuvuosina Seuran kokouksiin ja opin tuntemaan ammatissaan toimivaa geologikuntaa. Tuolloin iso osa jäsenkunnasta oli ollut mukana kymmenkunta vuotta aikaisemmin loppuneessa maailmansodassa. Siitä muistuu ja mieleeni piirtyy kuva reservin majuri ja FL Arvo Matiston saapumisesta kokoukseen, kun hän pysähtyy ovelle ja entisen kaaderiupseerin tavoin pienellä kumarruksella tervehtii paikalle kerääntynyttä kollegajoukkoa. Geologisen Seuran kokoukset pidettiin tuolloin Helsingin yliopiston kemian laitoksen suuressa luentosalissa, jossa geologian opiskelijat tavallisesti valloittivat salin yläriivin paikkoja. Kokousten suosittuna jatkopaikkana oli tuolloin Kaupakilta, jossa keskustelut ja jutut olivat vapaamuotoisempia kuin suuressa kokoussalissa. Olin sittemmin Seuran hallituksen jäsenenä ja puheenjohtajanakin 1970-luvulla, ja sain arvokasta kokemusta yhteisten asioiden hoitamisesta.

SGS:n tärkeänä tavoitteena on ollut osallistuminen kansainväliseen kanssakäymiseen. Geologia on globaali tiede, ja vaikka kansainväliset kontaktit syntyvät henkilöiden välillä, ovat SGS ja Geologi-lehti toimineet aktiivisesti yhdysvälineenä. Monet henkilökohtaiset kontaktit on solmittu osallistujien välillä seurojen kautta, myös kokouksissa ja ekskursioilla.

Geologisen Seuran jäsenistöllä on valtava määrä kokemusta, osaamista ja näkemystä, joita voidaan ja voitaisiin soveltaa monilla uusilla tutkimusaloilla yhteiskunnassa. Kaikkia mahdollisuuksia ei tällä alalla toistaiseksi liene hyödynnetty: mielestäni esimerkiksi savimineralogian ymmärtäminen ja tutkiminen antaisi arvokkaita tietoja savikerrostumien käyttäytymisestä.